

INDICELE DE DIPLOIDIE PENTRU ASOCIAȚIILE VEGETALE
DINTRE RÂUL OITUZ ȘI MUNTELE OUȘORU

Milian Gurău *

Neavând o concluzie clară asupra acestui indice din compararea speciilor de la altitudinea de 200 m cu cele de la 1200 m, am analizat asociațiile cele mai reprezentative din zonă, nu atât ca suprafață ci mai ales ca ocupare a diferitelor biotopuri. Aceasta a scos în evidență caracterul mediogen al pădurilor de gorun și fag

care reprezintă 2/3 din suprafața regiunii studiate, caracterul xerofil al păjiștilor suprapășunate, caracterul sinantropic al buruienărilor și numărul ridicat de poliploizi al asociațiilor palustre (Tab.1).

Tabel 1. Caracteristicile genetice ale principalelor asociații din zonă

Nr crt	Asociația	Nr. sp.	car. as.	Car. cun. (%)	Nr. D	% D	NrP	Nr. D-P	% P	I. D.
1	<i>Agrostidetum capil.- Betuletum verucosae</i>	56	P; P	96	21	39	27	6	61	0,64
2	<i>Anthoxantho- Agrostidetum capillaris</i>	81	P; P	97,5	33	41,7	32	14	58,3	0,71
3	<i>Agrostideto capil.- Festucetum rupicolae</i>	29	P; P	100	12	41	10	7	58	0,70
4	<i>Arrhenatheretum elatioris</i>	36	P	97,2	15	40	16	5	60	0,71
5	<i>Brometum arvensis</i>	58	D	94	29	53	22	4	47	1,127
6	<i>Calamagrostietum epigei</i>	61	P	91,8	21	37,5	27	8	62,5	0,60
7	<i>Calamagrostio epigei- Hippophaëtum rhamnoides</i>	62	D	98	25	40	25	11	60	0,66
8	<i>Calamagrostio- Tamaricetum ramosissimae</i>	24	P;P	100	10	41,7	12	2	58,3	0,71
9	<i>Convolvulo- Agropyretum repentis</i>	53	P;P	100	31	57,5	17	5	41,5	1,385
10	<i>Deschampsietum caespitosae</i>	36	D	97,2	12	34	19	4	66	0,51
11	<i>Filagini- Aperetum</i>	51	P;D	96	21	43	25	3	57	0,75
12	<i>Filagini- Vulpietum</i>	53	P;P	94,3	18	36	23	9	64	0,56
13	<i>Festucetum rupicolae</i>	79	P	94,9	33	44	27	14	56	0,78
14	<i>Helianthetum tuberosi</i>	30	P	93	17	61	9	2	39	1,272
15	<i>Hieracio rotundati – Fagetum</i>	86	D	95,3	37	45,1	39	6	54,9	0,82
16	<i>Hordeetum murini</i>	27	3n	100	12	44	13	2	56	0,78
17	<i>Lolietum perennis</i>	66	D	87,8	32	55	20	6	45	1,22
18	<i>Leucobrio- Pinetum</i>	34	D	94	16	50	13	3	50	1,0
19	<i>Luzulo albidae- Quercetum petreae</i>	78	D	94	36	50	25	11	50	1,0
20	<i>Pulmonario rubrae- Fagetum</i>	94	D;D	98	37	40	43	12	60	0,66
21	<i>Pteridietum aquilinum</i>	60	P	98	25	43	22	12	57	0,75
22	<i>Rumici crispi- Agrostidetum stoloniferae</i>	49	P;P	100	19	38	26	4	62	0,63
23	<i>Scirpo- Phragmitetum</i>	45	P	88,8	11	27,5	20	9	72,5	0,37
24	<i>Scirpetum sylvatici</i>	55	P	89	16	32,6	24	9	67,3	0,48
25	<i>Stellario nemori- Aletum glutinosae</i>	38	P;P	97	17	45	17	3	55	0,81
26	<i>Telekio speciosae- Aletum incanae</i>	39	D;P	94,7	18	46	17	2	54	0,85
27	<i>Trifolio repenti- Lolietum</i>	40	P;D	97,5	19	48,7	15	5	51,3	0,94
28	<i>Typhaetum latifoliae</i>	61	D	100	18	29,5	36	7	70,5	0,41
29	<i>Urtico- Convolvuletum</i>	35	P;P	100	19	54	16	-	46	1,187
30	<i>Violo declinatae- Nardetum</i>	54	D;D	94,4	24	47	19	8	53	0,88
31	<i>Xanthietum italici</i>	34	P	100	20	58	12	2	42	1,380
32	<i>Xeranthemetum annui</i>	72	D	93	27	40	27	13	60	0,67

* Universitatea Bacău

Asociațiile de arbori și arbuști

Pădurile de gorun, situate pe dealurile înșorite din apropierea Trotușului au un I.D. = 1, deci o proporție echilibrată între diploizi și poliploizi. Același indice, îl au și pinetele de pe stâncării, unde coniferele sunt diploide. Cele mai întinse suprafețe de pădure sunt din fâgete, unde se observă o pătrundere mai mare a speciilor poliploide, decât al speciilor diploide, I.D. = 0,82,

condițiile ecologice sunt moderate. În brădeto- fâgete se găsesc mai mulți poliploizi decât în fâgetele pure, probabil datorită inversiunilor termice și altitudinii mai ridicate (I.D.=0,66). Arinișurile au un I.D. asemănător cu al fâgetelor pe care le traversează. Numai cătinișurile roșii de pe malurile Trotușului au I.D. = 0,71, datorită prezenței mai ridicate a speciilor de umezeală. Mestecănișurile, ocupa suprafețe mici și au un număr ridicat de poliploizi, asemănător brădeto- fâgetelor (Fig. 1).

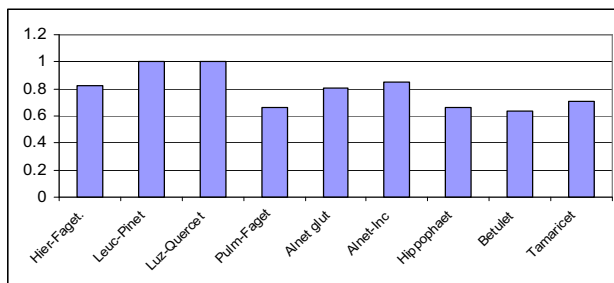

Fig. 1. Indicele de diploidie pentru asociațiile de arbori și arbuști

Asociațiile de pajiști și fânețe

Pășunile de *Festucetum rupicolae* și *Agrostidetum capillaris- Festucetum rupicolae* au o productivitate foarte mică și un I.D.=0,78; ambele specii caracteristice sunt poliploide și sunt

însoțite de un număr mare de poliploizi. O proporție echilibrată între speciile diploide și poliploide se găsește în pajiștile de trifoi târător cu zăzanie. Cel mai ridicat indice de poliploizi îl are asociația *Filagini- Vulpietum* (Fig. 2).

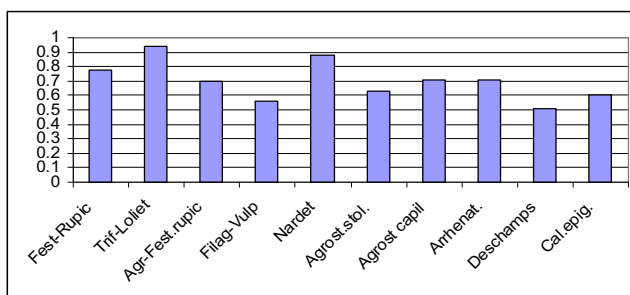

Fig. 2. Indicele de diploidie pentru asociațiile de pajiști și fânețe

Asociațiile *Anthoxantho odorati- Agrostidetum capillaris* și *Arrhenatheretum elatioris* nu determină modificări semnificative ale acestui indice. *Calamagrosticetum epigei* este o asociație poliploidă atunci când este edificată de specia caracteristică și nu pătrund alte specii. În amestec cu specii bune furajere este folosită ca fâneță (Fig. 2).

Asociații de buruieni

Este cunoscut faptul că în formațiunile vegetale antropizate, predomină speciile diploide. În această zonă I.D.=1,1-1,38, excepție face *Filagini- Apteretum* care are un număr mai redus de specii diploide decât celelalte buruienării. Pârloagele de *Convolvulo- Agropyretum repentis* au un număr ridicat de specii diploide, dar speciile caracteristice de asociație, sunt poliploide. Excepție face și asociația edificată de urzică unde specia caracteristică este poliploidă (Fig. 3).

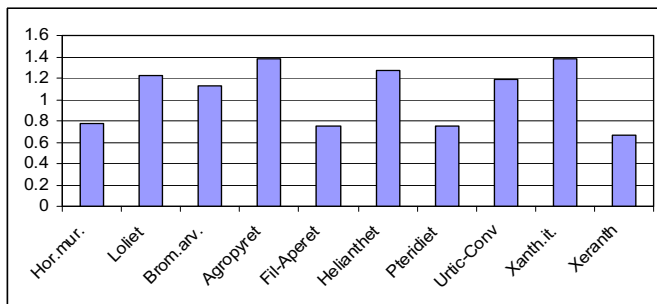

Fig. 3. Indicele de diploidie pentru asociațiile de buruieni

Asociațiile mediilor umede

Atât în conspectul floristic cât și în asociațiile acvatice și palustre, în această categorie se observă o dominanță a speciilor poliploide (Fig. 4).

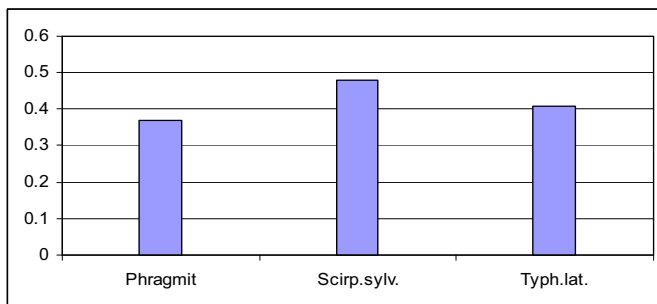

Fig. 4 Indicele de diploidie pentru asociațiile mediilor umede

Diploid signs for the vegetation between Oituz River and Ouțoru Mountain (Bacău country)

Abstract

With the associations of laws and hay-fields the diploid index has values next to 1, in woods lower than 1, in anthropic formations over 1. With marsh associations this index has very high values, close to 0.5 similar to certain unhospitable biotypes within the mountain area.

Bibliografie

1. CRISTEA V., 1993 – **Fitosociologie și vegetația României**, xerox, Univ. Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca
2. GURĂU M., 2004 – **Teza de doctorat**, Univ. „Al. I. Cuza” Iași manuscris
3. MIHĂILESCU SIMONA, 2001 – **Flora și vegetația masivului Piatra Craiului**, Ed. Vergiliu, București